

XXIV.

MELITÓN, az ázsiai Szardesz püspöke, aki a keresztény tanítás védelmében könyvet nyújtott be Marcus Antoninus (= Aurelius) Verusnak, ez a császár ugyanis Fronto rétor tanítványa volt. Írt még más munkákat is, de mindezekből csak annyi maradt ránk, amit az alábbiakban felsorolunk: a húsvétról két könyve, egy könyve a próféták életéről, egy könyve az Úr napjáról, egy könyve a hitről, egy könyve a teremtésről, egy könyve az érzékekről, egy könyve a testről és a lélekről, egy könyve a keresztségről, egy könyve a vendégszeretetről, s egy könyve, mely a „Kulcs” címet viseli, az ördögről is írt egy könyvet, továbbá egy könyvet János Jelenések könyvéhez, az Isten megtestesüléséről egy könyvet, valamint hat kötetet állított össze különféle szemelvényekből. Csiszolt stílusáról, előadói tehetségéről írja Tertullianus a Montanosz védelmében az egyháza ellen megírt hét könyvében, hogy csipkelődő egyéniség, és sokan közülünk prófétát látnak benne.